

ŠESTÁK

*Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 52, vydáno pro vnitřní potřebu - 1.října 2004, nákladem 50 výtisků*

Oddílová rada

Občas se nějaké naše oddílové časopisy dostanou také ke skautskému spisovateli Miloši Zapletalovi. Ten poslal pro všechny tvůrce ŠESTÁKA 19.září 2004 tento vzkaz: „Vyříd' těm, co do časopisu píšou a připravují do tisku, že je to skvělá věc, cvičení nejen v psaní, vyjadřování myšlenek a pocitů, ale i zkouška vytrvalosti, odpovědnosti, tvůrčích schopností. Kolik času každý promrhá nicotnostmi - psaní pro oddílový nebo střediskový časopis je však správným činem, smysluplným, záslužným.“

Rakce na letošní HELP jsou zatím veskrze kladné a hodnotí tento ročník jako nejpodarenější. Některé z reakcí jsou v našem oddílovém vzkazovníku na <http://sestka.skauti.cz>.

Správcem oddílového digitálu se stala Fijalka. U ní je možno foťák zapůjčit na jakoukoliv družinovou či oddílovou akci. Všechny oddílové a družinové fotky se i nadále archivují u Dazula - ten je pak zájemcům vypálí na CD nebo DVD.

Na OR se vážně bavilo o možnosti jak natáhnout z OÚ do naší klubovny neomezený internet. Pan starosta souhlasil, abychom se bezplatně napíchli na jejich připojení, které je ve stejné budově. Zbývá vyřešit jak natáhnout cca 50 m kabelu do klubovny, osadit oddílové PC síťovou kartou a koupit rozbočovač - hub. Připojení je neskonale rychlejší než to, které je v ZŠ.

Z internetového oddílového vzkazovníku: „Zdravím Šestku, podle vašich Internetových stránek musím uznat, že od roku 1997 jste toho stihli opravdu dost. Úplně cítím jak je váš oddíl super! Chtěl bych být jeho členem. Tedy spíše přál bych si aby to u nás tak dobře šlapalo jako u vás. Přeji hdoně sil a pěkné počasí navšech akcích. Kolinc ze Zlatých Hor“

Pokud by si kdokoliv chtěl doma s rodiči pustit oddílové DVD z našich akcí a nemá DVD přehrahač, je možno si od nynějška na týden domů zapůjčit

Na ŠESTÁKU č.52 se podíleli: Dazul, Zub, Irča, Kikina, Janina, B.P., W.R., www.budpripraven.cz, LACHIM spol.s r.o. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je ve středu **27.10.2004**.

Narozeniny v říjnu:

Fijalka - 3.10.1990, Viola - 5.10.1991, Miriš - 6.10.1982, Zub - 15.10.1977, Sněhula - 21.10.1986, Ceči - 20.10.1989, Anita - 23.10.1981, Cipísek - 30.10.1992

oddílové „domácí kino“. Vleze se do velké tašky a obsahuje DVD přehrahač + 6 reprobden. Mělo oddílovou premiéru při promítání na HELPu. Je k dispozici na všechny oddílové a střediskové akce - po dohodě s Dazulem, který jej má zatím ve správě.

V Jalovci č.39 z úterý 21.září 2004 byl na straně 7 uveřejněn článek (napsal Michálek) s fotografií o letošním HELPu. Článek se jmenuje „Polní hra Help zavítala do Kateřinic“ a na fotografii lze mezi „zraněnými“ identifikovat i některé členy oddílu.

Ve stejném čísle vyšel na straně 4 v rámečku článek redakce Jalovce s názvem „Aby bylo jasno“. Vyšel na popud Spídyho maminky, která požádala redakci, aby uvedla na pravou míru informaci, že Spídy měl v době své smrti v krvi 1 promile alkoholu - což zavdávalo pomluvám, že byl v době svého činu opilý. Ve skutečnosti měl v krvi 0,01 promile alkoholu, což je hodnota běžná i u nemluvněte (absolutní nulu nemá nikdo). Jsme rádi, že vedení oddílu mohlo svým dílem přispět k vyvrácení pomluvy. Redakce Jalovce se zahovala seriózně a svůj přehmat uvedla na pravou míru. Článek končí slovy „Jan Uličník se zachoval jako hrdina a svým jednáním zachránil dva lidské životy. Žádná z nám známých okolností jeho hrdinství, jakož i jeho morální vlastnosti nesnižuje.“

Spídy je navržen na udělení jednoho z nejvyšších skautských vyznamenání „za čin junácký“ in memoriam.

Tak se nám asi podařilo sehnat ty miliony na výstavbu „Dětského bezbariérového centra Březiny“. Údajně byl náš projekt vyhodnocen jako nejlepší ve Zlínském kraji (podáno 6 projektů). Vánoce 2006 bychom teoreticky mohli už slavit v Březinách!!! Podmínkou čerpání je, abychom do toho vložili cca 1,4 milionu Kč (10% ze 14,3 mil) vlastních peněz.

HELP trochu jinak ...

(Dazul) Jsou různé druhy přátelství. Třeba ty vysněné a skutečné. Chvilí trvající nebo celoživotní. Pevné, křehké, povrchní či hluboké. Je skvělé, když se můžete na někoho spolehnout. Je to něco jako pevný bod uprostřed vesmíru, kterého se chytnete a rázem kolem něj otočíte zeměkouli.

Pokud by v oddíle nefungovala přátelská atmosféra, oddíl by nemohl existovat. I pro oddíl jsou hodnoty jako přátelství a spolehlivost základní stavební kameny na kterých lze stavět pevnou oddílovou stavbu. Čím jsou tato základy pevnější, tím vyšší, mohutnější a méně přehlednutější tato stavba může být.

Pozoroval jsem i na letošním HELPU jak se mnozí členové oddílů (především mladší, ale nejen oni) snažili posunout se „výš“. Třeba (a to platí především u ogarů) nebyt raněný, ale jít do vojska. A i letos jsem pozoroval - a to je základ toho, co chci sdělit - jak na to někteří „nemají“, jiní „obstáli“ se ctí. Za to se nedávají žádné bobříky, skautské stupně zdatnosti či odborky. Odměnou každému je něco mnohem většího. Snad by to šlo nazvat slovy důvěra ostatních kamarádů, spolehlivost, jistota, ... Stávají se tak automaticky, aniž by si to možná uvědomovali, či tak činili vědomě, součástí těch pevnějších základů oddílů. Pořád je těchto členů, bohužel, menšina ale přibývá jich a to je to co mne osobně strašně moc těší.

V různých obměnách se to opakuje při všech náročných akcích (tábor, Help, Countrybál, Parawesterniáda, ...), které ŠESTKA pořádá. Všechny tyto akce nepořádáme samoučelně či proto, aby měl Zub, Radek či kdokoliv z vůdců radost, ale z mnoha různých důvodů. Nejčastěji to jsou - pomoc, služba, zkušenost, možnost se něco naučit, zviditelnit se, získat sebedůvěru, ...

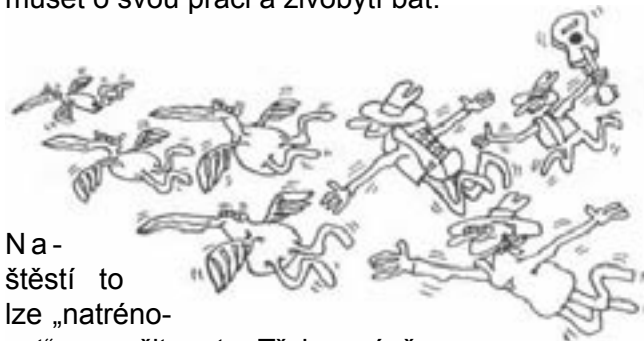
Každá takováto naše větší akce má několik fází - nápad, jmenování koordinátora akce, rozdělení úkolů, přípravu, samotnou akci, zabezpečení úklidu po akci, vrácení zapůjčených věcí, vyúčtování, vyhodnocení akce,

Akce se může hodnotit jako povedená, je-li dotažená ve všech fázích do zdárného konce (jak by se na nás asi dívali myslivci, kdybychom jim jejich areál předali neuklizený a v nepořádku). A na těch „koncovkách“ jsou většinou největší problémy. V minulém ŠESTÁKU psal Zub o tom, jak taková kocovka může vypadat na příkladu rýmařovského střediska po ukončení Mistrovství Evro-

V některém z předchozích ŠESTÁKŮ byl uveřejněn krásný citát Dorotehy Solle „Bůh nemá jiné ruce než naše a jiné nohy než naše a jinou sílu na lámání zdí než naši“. Myslím si že ten citát má co říci i těm které Bůh neoslovuje, protože si do něj můžete dosadit třeba slovo oddíl, ŠESTKA nebo třeba koordinátor akce.

py v biči. U nás by letošní úklid po HELPU našťěstí opět na lepší úrovni než loni, ale opět jsem si na něm krásně ověřil na koho spolehnout lze a na koho ne. Dokážu pochopit, že někoho rodiče na HELP přes noc nepustili, protože v okolí řádila krvežíznivá puma, ale už hůře chápu, že si nenašli čas přijít pomoci uklízet (ale už si třeba našli čas zajít na Svaz, nebo se provokativně přes Help protáhnout...).

Věřte mi, že na takovýchto maličkostech se pozná jak dokážete za pár let obstát v normálním životě. Zda o se vás bude říkat „je na ni(něj) spoleh“ či ne. Na světě už to tak prostě je, že postojem k práci, svým závazkům a službě pro ostatní si člověk ve svém okolí o sobě vytváří mínění, které v konečném důsledku ovlivňuje třeba i tak praktické věci, zda bude stát dlouho frontu na pracáku či se nebude muset o svou práci a živobytí bát.

Naštěstí lze „natrénovat“ a naučit se to. Třeba právě na takových drobnostech jako je pomoc při úklidu po HELPU, táboře nebo Countrybále.

A takovýto „trénink“ má ještě jednu bonusovou výhodu - dost často se při tom podaří získat skutečné kamarády a přátelství na celý život. A taky tudy vede cesta jak se stát součástí těch pevných základů ŠESTKY. Skauta holt ctí, že mu důvěřováno - tak nějak to psal už před 100 lety B.P.

Někteří potřebují k takovému poznání ještě uzrát, někteří to nepoznají nebo nebudou chtít poznat a odpadnou ...

A zeměkoule se pořád točí, přesto, že někdo ty pevné body ve vesmíru nepotřebuje. Ale já je potřebuju. A po letošním HELPU jsem zase o něco bohatší - a to občas sklouzávám do toho, že organizování takovýchto akcí je pro mne rutina a nemůže mi už nic nového přinést. Může. Díky.

Bud' připraven!

Co mám dělat, když vidím na ulici opilce?

- nejlépe se mu velkým obloukem vyhnout, držet se z jeho dosahu
- pokud je to možné, vydej se radši jinou cestou, aby ses mu vyhnul
- nespolehej na to, že se motá a že kolem něj proklouzneš
- i takový opilec může být docela rychlý a mít velkou sílu a pak by s tebou mohlo být zle
- pokud se ti to zdá lepší, můžeš se otočit a jít jinou cestou

Co když mne napadl?

- musíš využít momentu překvapení, to platí u všech přepadení
- vyčkej na vhodný okamžik a pusť se do akce
- vlož všechnu svou energii to krátké chvíle
- křič, kopej (dobrá je holeň a rozkrok), kousej, štípej

- braň se jakýmkoli způsobem
- pokus se uvolnit sevření a uteč
- nehleď na věci, které na místě zanecháš, důležitější je tvůj život

Co když opilec upadl a zůstal ležet na ulici?

- pokud tě předtím napadl, je nebezpečné chodit mu pomoci - může se najednou vzbudit a opět tě dostat do své moci
- pokud je někde hodně blízko policie, zastav se tam a oznam jim to
- pokud máš blízko domů, běž tam a zavolej na policii
- musíš si zapamatovat, kde opilec leží, aby ho snadno našli
- pokud v okolí bydlí někdo známý, můžeš se zastavit u něj a zavolat od něj
- obecně však platí: dbej na vlastní bezpečí a nezůstávej ve večerních ulicích zbytečně dlouho sám(a)

Opilý člověk

Hamburg, 4.září 2004

Ahojky všichni skautky, skauti, světlušky a vlčata, posílám vám mooc pozdravů z mojí letní praxe v Německu.

Ze začátku jsem tu měla problémy domluvit se, neboť moje němčina nebyla na takové úrovni, jak bych potřebovala, ale teď už je vše v pořádku. A moje pusa ke k nezastavení :)

Hamburg jako město je strašně pěkné, osobně jsem ho začala nazývat „Noemova archa“, protože tolik cizinců a různých národností se nedá potkat nikde jinde.

Mějte se krásně

S pozdravem Sněhula

Přebírám štafetu

(Zub) ...pro ty, co to ještě neví. Na zahajovací oddílovce jsem od Radka převzal vedení oddílu a v neděli téhož týdne to bylo schváleno Střediskovou radou. Naštěstí jsem v tom nebyl sám, protože na té samé radě přebíral Hanýsek vedení vsetínských vlčat a byl radou taky samozřejmě schválen.

Doufám, že si většina rádců a starších uvědomuje, že být vůdcem oddílu není žádný med. Jestli se někomu zdálo, že za Dazula nebo Radka musel moc dělat a organizovat, tak myslím, že za mě to pro něj bude ještě těžší. Vzhledem k povinnostem stavitelským a rodičovským jsem dost časově vytížený, a proto žádám, prosím o to, aby si každý plnil svoje povinnosti, rádcové aby rádcovali na 130%, a když bude potřeba něco zajistit nebo zorganizovat, ať vás nemusím přemlouvat nebo nutit. Spousta z vás mi slíbila pomoc při stavbě, za což těm, kteří už slib dodrželi, moc děkuju, ale je ještě jeden způsob pomoci. A to ten, že budeme jako oddíl bezproblémově fungovat, abychom já, jakožto vůdce oddílu a i vy, jakožto jeho nejdůležitější články, měli co nejmíň starostí. Doufám, že všichni ti, co by si to mohli a měli uvědomit, si to uvědomili, a že se podle toho zařídí, stejně jako já. Všem moc děkuju... a už se těšte – za tři roky je to vaše.

O škodlivosti počítače
(Dazul)

Že přílišné vysedávání u počítače není moc prospěšné se ví. Občas na veřejnost proniknou popularizované články o vlivu monitoru na kvalitu zraku, vliv sedačky a klávesnice na páteř a tak dále.

Já osobně mohu škálu možných postižení rozšířit o snížené vnímání a hluchotu. Svě tvrzení opírám o praktické zkušenosti.

Pavlovi - Pavúkovi se po dvou letech intenzivní práce na PC zhoršil sluch o 90% a vnímavost o 89%. Testoval jsem to na 100 pokusech, které obsahovaly tři jednoduché otázky a příkazy.

1. Máš hotové úkoly?
2. Uklid' si, prosím, pokoj.
3. Vypni ten počítač.

Bylo reagováno až násilně provedený restart či vypnutí počítače ze sítě.

Vlčata a světlušky

(Irča) K napsání tohoto článku mě přivedla jedna maminka větou „víš, já nevím, co to znamená vzít si jídlo na celý den, nebo jedeme na výpravu – sraz jako vždy. My nikdy neskautovali.“ Uvědomila jsem si, že věci, které my bereme jako samozřejmé, pro ostatní a vlastně všechny nové (nejen děti, ale hlavně rodiče) tak samozřejmé nejsou.

Byla bych velice ráda, kdyby mi rodiče při jakýchkoliv nejasnostech zavolali a zeptali se. Je to snažší, než shánět informace po kamarádkách a známých. Není žádná ostuda nevědět, je to spíše naše ostuda, že neinformujeme. To bych chtěla napravit.

Světlušky a vlčata – holky a kluci od 6 do 11 let – ve většině skautských střediscích jsou samostatným oddílem, protože tato, jako i každá věková kategorie si žádá svůj osobitý a adekvátní program. Vzhledem ke specifiku našeho smíšeného vesnického oddílu se snažíme, aby byl tento program oddělen alespoň v rámci družinového systému.

Scházíme se každou středu od 16:00 do 18:00 v naší klubovně vedle OÚ v Kateřiněch. Pokud je pěkné počasí, jsme venku, proto je důležité, aby děti chodili na schůzky včas a vhodně oblečení.

Zatím jsme se naučili několik základních uzlů, jednu super tajnou šifru, ošetřit lehká zranění, dělali jsme draka, stříleli z luku, zahráli mnoho zajímavých her, jeli na výpravu, tři světlušky se zúčastnily 16 ti denního letního tábora,

Naše činnost není jen náhodné dělání zajímavých věcí, ale má jisté cíle a strukturu. Je naší snahou dělat věci zajímavé a všestranné, aby se děti měly příležitost projevit, protože většina z nich nejsou géniové vynikající v jediném oboru. Na toto je skauting nepřekonatelný, žádný jiný zájmový kroužek tolik možností nenabízí.

Mimo tyto samostatné schůzky budeme v průběhu roku chodit i na družinové a oddílové

Sloupek pro rodiče: Pro koho je skauting?

Oslovujeme děti od šesti let

Skauting je určen pro všechny děti a mladé lidi, kteří se chtějí neustále něčemu učit a pracovat na sobě. Oddílová činnost se zaměřuje na hodnotovou výchovu dětí a současně vychází vstříc jejich specifickým zájmům. Programová náplň zahrnuje 26 hlavních a 80 dalších aktivit v oblastech jako je sport, věda a technika, kultura, přírodověda a další.

...skauting staví před každého cestu osobního rozvoje, pomáhá a pobízí ke zdokonalování vlastních schopností a dovedností...

Junácká organizace se dělí do tří skupin tak, aby mohly být respektovány požadavky rozdílného přístupu k různým věkovým kategoriím dětí. Jsou to:

- Světlušky a vlčata (věk 6–10 let)
- Skauti a skautky (věk 11–15 let)
- Rangers a roveři (věk nad 15 let)

Konkrétní podoba jednotlivých oddílů se liší. V některých se výchovná činnost uskutečňuje společně pro chlapce a děvčata, jinde je samostatná.

Program v každé skupině je vyladěn tak, aby odpovídal představám, zájmům a potřebám daného věku. Světlušky a vlčata, kteří jsou velmi hraví a teprve poznávají svět kolem sebe, provází na jejich skautské cestě vyprávění o Broučcích či příběh Mauglího z Knihy džunglí. Skauti a skautky se učí týmové spolupráci ve skupině vrstevníků, jsou podporováni v rozvoji samostatnosti a odpovědnosti. Roveři a rangers si již většinou svůj program připravují sami a v jeho rámci se snaží najít si vlastní cestu životem.

výpravy. Tyto jsou jednodenní a vícedenní.

Jednodenní výprava – většinou po okolí našeho kraje. Pokud to umožňuje roční období a charakter akce, vaříme společně alespoň jedno teplé jídlo, svačiny a pití si nosí z domu. Není potřeba nic speciálního balit, většinou jen náhradní ponožky, pláštěnku, peníze na cestu a společné jídlo, popř. na útratu, jedem díl ešusu, lžičku a věci, které si nosí na schůzky (deník, tužku, uzlovačku, KPZ, šátek) Pokud si mají vzít jídlo na celý den, znamená to, že není možnost vaření. Je tedy potřeba nabalit alespoň 3 svačiny. (Nemusíte smažit řízky ani vymýšlet jiné speciality nahrazující oběd, mnohem lepší je nachystat jim doma teplou a dobrou večeři). To vše se vleze do jednoho malého batohu.

Vícedenní výprava – Náročnější akce s přespáním většinou na nějaké základně – chatě. Jedině v létě děláme s malými přespání pod širákem a to jen za příznivého počasí.

Na těchto akcích vždy vaříme – většinou teplé večeře – přes den není na vaření čas. Jíme 4x denně, ovoce i sladkosti, takže není potřeba balit další svačiny. Většinou si mají vzít jen svačinku do vlaku.

Co s sebou? Tady je velice důležité, aby měli všechny věci zabaleny v jednom batohu. Spacák, karimatku, oblečení na spaní – stačí triko a kamaše – jedno oblečení na převlečení, baterku a náhradní baterii s žárovkou, pokud jedeme do chaty, papuče, a pak vše, co na jednodenní výpravu. Samozřejmě vše s ohledem na roční období. V zimě více ponožek a náhradní rukavice. Vracím se ještě k balení do jednoho batohu. Vše, co jim nabalíte, to si ponесou. Je velice naivní si myslet, že my jim s tím pomůžeme. My sami si neseme své věci, pomůcky na výpravu – lana, celtý, pomůcky pro hry a společné jídlo. A tak máme své batohy dost těžké. Když dva dospělí jedou s deseti dětmi, kdyby jen tři neunesli své batohy, nemáme reálnou šanci jim pomoci. Pokud jim nabalíte zbytečnosti, ničíte jim záda a zbytečně jim kazíte radost z pěkné výpravy. Pak si pamatují jen na to, jak to bylo těžké a oni už nemohli, místo aby vnímali krásu věcí kolem sebe. I tak nesou víc, než by chtěli.

Jednodenní i vícedenní výpravy se konají za každého počasí. Ruší se opravdu jen ve

Kdo se o děti stará?

Máme promyšlený vzdělávací systém

Družina a oddíl

Družinový systém je jedním ze základních prvků skautské výchovy. V systému "party" vede skautskou družinu starší a zkušenější chlapec či dívka, tzv. družinový rádce. Rádcové družin a jejich zástupci, podrádcové, v čele s vedoucím oddílu tvoří oddílovou radu zajišťující chod oddílu. Každý ze členů má možnost podílet se na tvorbě programu a utvářet život oddílu.

...vedoucí oddílu musí být plnoletý a mít složenou vůdcovskou zkoušku zahrnující čtrnáct oborů...

Vedoucí

Vedení oddílu je svěřeno do rukou dospělým vůdcům. Aby mohli děti vést, musí postupně složit dvě zkoušky - čekatelskou a vůdcovskou, zaměřenou nejen na klasické skautské disciplíny, ale především na pedagogiku, psychologii, schopnost organizace a týmové práce, znalost právních předpisů, zdravotvědy a zásad bezpečnosti. Nutné je též lékařské doporučení a absolvování zdravotnického kurzu.

Činovníci

Junák je mnohotvárnou formou spolužití a vedoucí na svůj úkol nejsou nikdy sami. Jsou zde ostatní dospělí - činovníci, kteří se jim svými schopnostmi a dovednostmi snaží pomoci (např. zajišťování technického a hospodářského zázemí oddílu) a kteří se též podílejí na předávání získaných znalostí a organizují speciální a odborné vzdělávací programy. Mají však také možnost dále rozvíjet vlastní zájmy a aktivity přizpůsobené jejich věku.

výjimečných případech, proto klidně pošlete své dítě, i když prší (za sedmiletou činnost ŠESTKY nebyla doposud žádná akce zrušena).

Slovníček:

Deník – jakýkoliv blok nejlépe formát A5 (malý sešit) s tvrdými deskami. Nošením na akce a schůzky se dost opotřebuje. Je jedno, jestli linkovaný nebo ne, protože si do něj budou psát i kreslit a nalepovat...

Uzlovačka – šňůra alespoň 2m dlouhá a 4mm silná. V začátku stačí prádelní. Pokud máte možnost, ve sportu se prodávají barevné a pevné na metry. Na tenkých a krátkých se nenaučí vázat žádné uzly a při hrách jsou nepoužitelné.

KPZ – krabička poslední záchrany. Je to malá krabička, do které si dají vše, co by mohli potřebovat, kdyby se dostali do úzkých. Velice osvědčená pomůcka nejen ve skautském oddíle, ale i v běžném životě. Kolikrát jsem byla ráda, že je tam dvacka na telefon nebo na autobus, náplast na puchýř, nebo sicerka, když mi rupnul knoflík. Nejednou jsem potřebovala napsat vzkaz a neměla jsem papír ani tužku – a v KPZ jsem ji našla..... Co jsou doporučené věci do KPZ mají napsáno na nástěnce v klubovně.

Pokusím se všechny výpravy s předstihem psát na lístečky – alespoň po tu dobu, kdy budou přicházet nováčci. Všechny potřebné informace jsou vždy otisknuté v našem oddílovém časopise Šesták. Proto je neodhazujte po přečtení do koše, nebo si alespoň přepište oddílové akce do kalendáře.

Tím se dostávám k další věci – **docházení na schůzky a akce.**

S chozením na schůzky většinou nejsou problémy. U výprav je to mnohem horší. Na žádné schůzce nezažijí vaše děti to, co na výpravě. Výpravy jsou nedílnou součástí výchovy a práce v oddíle. Ze zkušenosti – děti, které chodí pravidelně na schůzky, ale nechodí na výpravy, nemají s ostatními společné zážitky, které je stmelují a dělají tu pravou partu. Odpadávají a přestanou za čas chodit úplně. Ne proto, že je to nebaví, nebo nenaplnuje, ale právě pro ten pocit, že do té party nepatří. **Nezakazujte jim, prosím, výpravy!**

Vím, že někdy je to velice těžké, ale další nedobrou zkušeností je „skaut za odměnu“. Netrestejte své děti za neposlušání, neuklizení nebo za špatné známky zákazem chození do skautu. Na každé schůzce se učíme spoustu nových věcí, zažíváme spoustu legrace, a vy své dítě stavíte do velice nepopulární role před ostatními.

Všichni dospělí, kteří vedou nebo pomáhají s vedením skautského oddílu to dělají zadarmo a ve svém volném čase. Příprava schůzek a výprav zabere spoustu času a dá nějakou práci. Tím, že jim zakazujete na schůzky a výpravy chodit, nám přidáváte práce. Jestliže víme, že na schůzku chodí kolem deseti lidí, sedm holek a tři kluci, na výpravu jezdí míň, počítáme zhruba s šesti až sedmi lidmi, chystám program pro tuto strukturu. Když však potom přijdou na výpravu dva lidi, je celé chystání a příprava pomůcek v háji a musí se improvizovat. Samozřejmě i výprava ztrácí svůj hlavní smysl a není tak zajímavá, jak by mohla být.

Je mi jasné, že ne vždy se podaří skloubit všechny rodinné termíny tak, aby děti nevynechali žádnou akci (i když i takoví jsou a není jich málo). Proto děláme plán oddílových akcí na rok dopředu, aby všichni věděli, kdy co máme.

Jaký je rozdíl mezi skautem a junákem?

Oficiální název organizace je Junák - svaz skautů a skautek České republiky. Junák je českým ekvivalentem pro slovo skaut.

Jak informujeme rodiče o naší činnosti?

Šestý koedukovaný (= děvčata a chlapci dohromady) oddíl Junáka v Katežinicích - ŠESTKA - je součástí vsetínského střediska Junáka (= několik oddílů, které společně mají právní subjektivitu). Oficiální internetové stránky střediska Vsetín 723.01 jsou www.skauti.cz. ŠESTKA má své vlastní internetové stránky <http://sestka.skauti.cz>. Mimo to pravidelně obměňujeme naši vývěsku před OÚ Kateřinice, vývěsku vedle Jednoty v Ratiboři a vývěsku na hlavní cestě v Jablůnce. V intervalu 14-ti dnů obměňujeme své stránky v kateřinické kabelové TV. Díky aktivní podpoře společnosti LACHIM spol.s r .o. vychází každý měsíc oddílový časopis ŠESTÁK, který dostává každý člen oddílu ZDARMA. Mimo to 2x ročně (podzim a jaro) pořádáme schůzky s rodiči, 1x ročně víkendovou akci pro rodiče na skautské chalupě Bařinka a 1x za tábor pořádáme návštěvní den (víkend) rodičů. Mobil na vůdce oddílu (Petr Zubíček - Zub) je **604 692 739**.

Děkujeme za Vaše děti, že jim umožníte zažít spoustu dobrodružství a naučit se mnoho zajímavých a pro život užitečných věcí.

NAŠE AKCE

10.-12.září 2004 největší polní hra v ČR **HELP 98**

(Zub) ...Jednou větou – neskutečná dřina, zima a únava. Na druhou stranu, děláme to pro lidi, kteří jsou ochotni přijet na takovou hru i z druhé strany republiky. Ale proč? To byla otázka, kterou jsem dával spoustě hráčů (většinou při cestě do internačního tábora). U nich, tj.téměř ve většině míst ČR, odkud přijeli, takové hry prostě nikdo nedělá. Nevím, jestli nechce nebo neumí, prostě nedělá. Člověka takové prvenství těší, ale zároveň ho trochu mrzí, že se do takové akce, ať už z jakéhokoli důvodu, nikdo nepustí.

Ať to zkrátím, tak teď z druhého soudku. Nechci snižovat ničí podíl na hře, ale myslím, že největší poděkování patří raněným. To jsou ti, bez kterých by hra neměla smysl a vůbec by ani nemohla vzniknout. Ač většinou zatracovaná, je to ta nejdůležitější úloha, kterou je potřeba zahrát dokonale. A to i v takových podmínkách, jako je noční zima, tma a dlouhé čekání na objevení vraku. Myslím, že všichni ranění si zaslouží veliký dík. Tak teda DÍK od Zuba.

Postřehy z Helpu:

(Peřa) Návrh na příště – i když s tím Dazul možná nebude souhlasit, tak myslím, že z pohledu mého, tj.hráče, který poctivě téměř od půlnoci do 16:00 prochází terén, bude tento návrh na místě:

- nesmí se přivést raněný ani Beta bez platného víza
- stejné nebo menší území
- časově zkrátit třeba o 4 hodiny
- vrak úplně jinde
- zrušit auta

Myslím, že hra tím dostane úplně jiný rozměr. Bude rychlá a akční. Jak jsem letos pozoroval, tak byl pohyb těsně po dvanácté hodině a pak až k ránu. Když funguješ celou noc a šlapeš jak hňup potmě po lese, a to platí pro hráče i pro nás, tak jsi ráno jak po těžkém draku a v době, kdy hra vlastně začíná, tj.nalezení vraku, už nikdo není schopný podat 100% výkon. Z letoška i loňska můžu říct, že kolem 12:00 – 13:00 hodiny už to některé skupiny balily a ta akčnost hry dost upadala. Byli zkrátka unavení a to nemluví o nás. Nechci tvrdit, že to nevydržíme, ale pak mi ta hra připadá děsně táhlá, až nudná. Možná je to jen můj pohled a můj názor, ale myslím, že by měl zaznít.

Problémy: **Ranění** – někteří odnášeli raněné neošetřené z prostoru s tím, že je musí chránit před možným výbuchem vraku. Chtěl jsem po Šmudle, ať to hodí na papír, když byla přímo u toho.

Skupina K – problém loňský i letošní. Člověk, který tvrdí, že nehraje, že je jen řidič – není to v pravidlech. Největší konflikt měl Rampa – taky jsem chtěl, ať to napíše, ale nedošlo k tomu.

Skupina E – to je zvláštní kapitola a já dost dobře nechápu, proč tu jezdí. Myslím, že jenom proto, aby hledali mezery v pravidlech. Byly s nima problémy jak loni, tak letos.

(Kikina) Měla jsem možnost slyšet několik připomínek od Hurvajza, takže je hážu na papír:

- skvěle vybrané místo pro vrak, velikost území tak akorát
- hru rozhodně nezkracovat, max.tak o hodinu nebo dvě

- nechat auta, maximálně je omezit, nebo zavřít některé cesty
- vojáci by neměli brát ohledy na to, že skupina nese raněného a sebrat ji
- vojáci by měli být razantnější, taktičtější
- přidat nějakou vedlejší legendu, aby skupiny musely vyhledávat střety mezi sebou a více bojovat
- snížit šanci odnést raněného a bety na minimum
- naverbovat více vojáků

(Janina) Už brzy bude svítat. Hvězdy začínají blednout a je pořádná zima. Stojíme s Fialkou na cestě odkud je nejlíp vidět východ slunce. Nebe se začíná barvit a září všemi barvami. Odstíny růžové, oranžové, modré prostě nádhera. Jako by tu malíř vylil a smíchal všechny ty krásné a teplé barvy. Vychází slunce a koruny stromů kam už dopadají sluneční paprsky se barví do zlata. Brzy dopadnou i sem na náš opuštěný stan v nejmenované zemi kde se nalézá vrak letadla. Nám, všem účastníkům, pořadatelům, vojsku a a všem ostatním lidem se tváře roztahují do širokého úsměvu, protože vyšlo sluníčko a konečně můžeme odložit svých pět vrstev oblečení. Je ráno a před námi je ještě asi osm hodin hry. Dneska bude krásně a tak doufám, že i nálada bude podobná.

(Dazul) Letošní HELP se vydařil. Přispělo k tomu zcela jistě nevyzpytatelné počasí i některé změny v pravidlech (zmenšení území, omezení pohybu aut, viditelnější umístění vraku, ...). Svoji roli sehrála i skutečnost, že jsme HELP nepořádali poprvé. Zkušenost organizačního týmu sehrála svoji nezastupitelnou roli. Nezasvěceným připomínám, že jsme se jako organizační tým sešli 1x na společné poradě koncem srpna (cca 1,5 hodiny) a pak už jen týden před vypuknutím akce - po zahajovačce - cca 0,45 hodiny. Přesto všechno jsem jako hlavní organizátor letošního ročníku neměl špatné spaní, protože jsem věděl s kým do toho jdu. Tušil jsem, že mne moji kamarádi nenachají na holičkách a zcela jistě zafunguje ono „naladění na stejnou frekvenci“ - tak jak jsem ho nezapomenutelně zažíval v době, kdy jsem byl vůdcem Šestky a Radek byl mým zástupcem. Existovaly věci, které jsme si nemuseli říkat a oba jsme věděli, že je ten druhý udělá. Že je na něj spoleh. Opět jsem si tento fantastický pocit mohl vychutnat při letošním Helpu. Největší kámen ze srdce mi při přípravě letošního HELPU spadl, když si Anita vzala na starosti ubytování a vyhodnocení, Zub vojsko, Kikina raněné, Janina velvyslanectví, Radek dopravu, Potěšilo mne, že drtvá většina členů ŠESTKY se do Helpu velmi aktivně zapojila (raněný,

vojsko, velvyslanectví, ...). Jím všem patří můj obrovský dík. Slabší stránkou akce je, že se vyskytlo dost jedinců, kteří, ač ŠESTKAŘI, snad ani nevěděli, že se nějaký HELP koná. Jistě za to mohou dílem rodiče, kteří měli strach z krvežíznivé pumy, ale jsem přesvědčen, že ve skutečnosti za to může spíše pohodlnost, lenost a lhostejnost. povzbuzuje mne, že mohou za čas „prohlédnout“ a nebo čestně ŠESTKU opustit ...

Vzkazovník na oddílovém webu:

Turtle /15.09.2004 v 14:46/

Ahoj! Help 98 se letos opravdu vydařil. Naše partička „U“ (TOM Pawnee z Bystřice pod Hostýnem) se jím probila s čistým štítem a to i přes to, že jsme se pouštěli do všech bitek s vládním vojskem a neustále za to „seděli“. Obhájili jsme loňské třetí místo. Nakonec i vojáci nám řekli, že si to s námi dost užili. S některými jsme si na konci hry podali ruce, i když lehké nám to nedělali, ale to ostatně nebylo jejich úkolem. Vrtulka je již jistě na čestném místě v klubovně. Poprosil bych však webmastra, aby upravil loňskou listinu. Název oddílu na třetím místě by měl být totožný s letošním. Takhle to vypadá, že ten „bronz“ bral pokaždé někdo jiný, přitom šlo téměř o stejné bojovníky! Dík!!! Turtle

Rolf /13.09.2004 v 22:49/

Nazdar!!! Zdravím celou Šestku v Kateřiněch a chci jim poděkovat jménem K4 - Kostelecké Čtyřky (4. oddíl Červený Kostelec) za super hru HELP! Moc jsme si to užili a speciálně bych chtěl pozdravit naše raněné, se kterými jsme strávili mnoho pěkných chvil během přepravy do nemocnice. Jsou to Beruška, Andulka (P.S. já nejsem Samir) a Muška a taky Mart'a.

Muchos /13.09.2004 v 16:07/

Zdarec, všem organizátorům HELPU chci vzkázat: Dobrá práce! Letos se to všem jedničkářům moc líbilo (a úplně ze všeho nejlepší byly párky). Jenom by mě zajímala jedna věc: kde měl Dazul schované ty ventilátory, které = o f u k o v a l y = prostor letadla. Jinak díky za supr hru.

Připravujeme Vánoční Akademii

(Dazul) Ke konci měsíce září se mohli leckteří oddíloví návštěvníci našeho domu dočkat překvapení - byli odchyceni a přinuceni nazpívat část písničky.

A tak se několikaminutová návštěva protáhla na hodiny a místo pohodových lidiček odcházeli z horního konce Kateřiníc mnohdy zdrcené, vystresované osoby, které postrádaly poslední zbytky sebevědomí.

Jedinou zkušenost, kterou si všichni odnášeli, bylo zjištění, že při nahrávání několikaminutové písničky platí jednoduchá rovnice: 1 minuta nahrávky = 10-20 hodin práce ve studiu.

Mimo díla na které se bude programově podílet asi polovina členů oddílu, vznikne naprosto originální skladba, která bude k vánocům 2004 přístupná všem účinkujícím, objeví se na oddílových internetových stránkách a bude tak druhým společným pěvecko-umělecko-nahrávacím počinem našeho oddílu.

V kateřinickém nahrávacím studiu se během září vystřídaly takové oddílové pěvecké osobnosti jako: Kikina, Zdendáš, Klíště, Pája, Fijalka, Radek, Violka, ... Kučinkování zbývá přemluvit pěvecké a umělecké talenty především z chlapeckých družin - Šneků a Štírů. Historicky cenným počinem jistě bude i případné účinkování Zuba, Mirisa, Janiny a Irči ...

6.opékání na Bařince

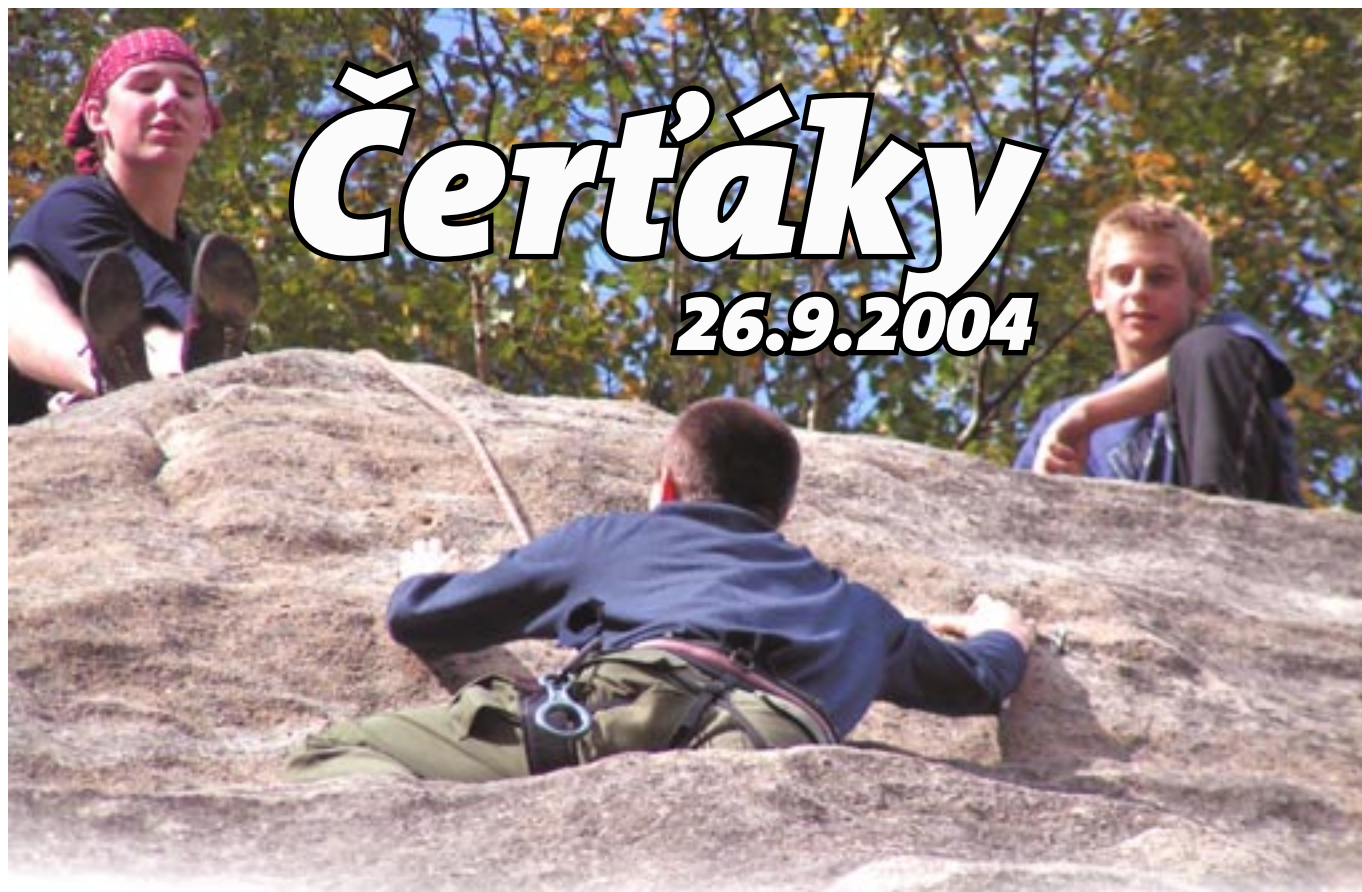
18.-19.9.2004

(Zub) Letos jsme s Janinů dorazili na Bařinku pozdě. Ona byla v práci a já jsem dělal doma. Jeli jsme spolu stopem, byla to sranda, protože nás vezli vesměs samí dobří týpci. Nejhorší byl samozřejmě ten kopec, ale navrchu nás čekala odměna v podobě grilované živáňské. I když už byla chladná, byla pořád stejně dobrá. Samozřejmě se pak hrálo, jedlo a pilo (řekl bych, že někteří z rodičů až moc, ale to je jejich věc). Ráno nás jako vždy čekal úklid a pobrání všeho jídla, co zbylo. Jé, to zase bylo. Máme chleba pro mycáky na čtrnáct dní. Bařinka letos nebyla špatná, i když pro rodiče je škoda, že jich tam nebylo víc. Ale pro mě to nebylo ono. Chyběli mi tam lidi, které mám rád tak nějak víc než ostatní.

(Irča) Zase se sešel rok s rokem a je zde další setkání s rodiči. Sešli jsme se na skautské chalupě - Bařince ve Velkých Karlovicích. Nejen, že se tentokrát udělalo kus práce (posekla se louka, začala se střecha na Country stodole, uklidilo se v chalupě) ale velice dobře jsme se pobavili a zazpívali si. Masa a jiných pochutin bylo dostatek, dobrá nálada taky nechyběla - no zase není co dodat.

Protože vloni v květnu začala zase fungovat družina nejmladších i v Kateřinicích, a doufám, že jen tak neskončí, mým velkým přáním je, aby příští rok jeli alespoň jedni nebo raději všichni rodiče „mých“ vlčat a světlušek.

(Dazul) Neděle je den odpočinku a tak jsme šli po ránu pomoci Zubovi na stavbu, aby mohl taky odpočívat. Několikrát jsme pojedli, Fanta vypil Zubíčkem veškerou smetanu, kterou si šetřili do kávy, rozeřval malého Zuba a raději jsme jeli pryč. Miris, Fanta a já. Jako rukojmí jsme s sebou vzali ještě Janinu a Miris tak nějak divně do telefonu řekl „vyjíždíme“. Přinutil mne pak zastavit na Sychrově a tam k Mirisovi naskočila červenající se Mája. A byli jsme konečně kompletní.

Na Čertových skalách jsme našli nejlhčí lezeckou cestu a začali ji zdolávat. Byl jsem Mirisovi a Fantovi vděčný, že mne výběrem cesty nehodlali před Janinou a Májou „shodit“. V nejobtížnějších úsecích cesty mne dokonce (ale tak šikovně, aby si toho děvčata nevšimla) tahali na laně jako pytel, takže to vypadalo, že

jsem vše zdárně vylezl. Totéž se opakovalo na dalších dvou cestách.

Byl jsem velmi příjemně překvapen lezeckým uměním obou protagonistů této spontánní akce. Sice mne velmi malinko mrzelo, že jim nestíhám, ale o to hrdější jsem byl na skutečnost, že se své lezecké umění snaží importovat do dalších oddílů (Mája).

Při této akci jsem zažíval horké chvíle, když Fanta jako prvolezec zajišťoval cestu 6+ (to už je taková docela dobrá obtížnost, kterou nezdolá každý). Myslel jsem si přitom sice něco o ztrátě pudu sebezáchovy, ale ve skutečnosti jsem byl rád, že jsem jako prvolezec nemusel sám.

Sluší se, abych nakonec prohlásil, že profesionální lezečky jsou přece jenom o trochu lepší než obyčejné kopačky s uříznutými špuntama (ale kupovat si je asi nebudu)-

Drakiáda 28..9.2004

(Janina) Na drakiádu jsem se moc těšila, nejenom proto, že na poslední jsem byla tak před - no asi moc lety, ale i proto, že jsem chtěla být s lidma, které mám ráda a protože jsem chtěla aby k nám do světlušek a víchat přišly nové dětičky. To se bohužel nepovedlo, ale i tak se mi líbilo. Ze začátku to sice vypadalo, že žádné draky pouštět nebudem, protože docela dost pršelo ale počasí se umoudřilo a tak jsme šli ven. Draka si přinesli jenom Mája a Mátá (pozn.: Žaby také). Cipísek si potom šel pro svého domů ale stejně neletěl. My ostatní jsme si mezitím kopalí a házeli nebo jinak hráli s balonem, létajícím talířem a nebo jsme si jenom tak povídali nebo se pošťuchovali. Když se začlo zase škaredit šli jsme do klubovny vyhlásit výsledky dnešního dračího klání. I když nám počasí moc nepřálo tak si myslím, že to bylo takové pěkné a hlavně v dobré náladě strávené odpoledne. Dík, že jste přišli nebo přijeli za takového škaredého počasí.

(Dazul) Přiznám se, že jsem měl trochu pochyby o to, zda se Drakiáda bude konat. Zvláště po tom, co jsem zjistil, že ji organizuje Fanta coby novopečený rádce, který (pokud mne paměť neklame) doposud žádnou oddílovou akci neorganizoval. Přičtu-li k tomu ne příliš vlídné počasí, byl jsem v duchu připraven, že to bude fiasko. Fiasko tato akce rozhodně nebyla. Určité mouchy tato akce měla (zvláště pokud byla zamýšlená jako „náborovka“ - proč se to nedalo na kabelovku, proč to neviselo na plakátech na

všech obchodech a školách, ...), ale to nebyl problém rádce Fanty, nýbrž chybička ve vedení oddílu. Velmi mile mne překvapilo, že Fanta se postaral o vyhodnocení akce a dokonce předal i sladké odměny „vítězům“. Nechtěl bych, aby to vyznělo příliš pateticky, ale měl jsem takový pocit, že kdyby to mohl Spídy pozorovat (a já vím, že se na to tam shora díval - ale nevnucuju to nikomu), mohl by se usmívat, že tu po sobě ve Šnekoch patrně zanechal důstojného nástupce.

Odjezd na dvoudenní výpravu je v sobotu 16.října v 6:50 autobusem z Kateřinic. Pojede se na Dynčák. S sebou 250,-Kč. Veškeré další dotazy odpoví Kecka - 607 545 442 (piště sms).

Akce v říjnu

- 1.10. oddílovka**
- 2.10. družinové výpravy**
- 8.10. oddílový pátek**
- 15.10. oddílovka**
- 16.-17.10. výprava (Kecka)**
- 16.10. Cross country (Miris)**
- 22.10. oddílový pátek**
- 28.10. akce**
- 29.10. oddílovka**
- 29.-31.10. VRRV (Kikina)**

WORLD SCOUT Jamboree On The Internet

skautský kroj nosí na celém světě téměř

čtyřicet milionů chlapců a děvčat

můžeš se s nimi setkat 16. - 17. října 2004

stačí počítačové připojení na internet

pokusíme se spojit se skauty z různých zemí

a zároveň součesně o zajímavé ceny

... skauting pro život

více informací na www.skaut.cz/jotajoti

Oddílová čajovna spojená s filmovým maratónem - pátek 8.října 2004. Začátek v 19:00 - po Oddílové radě (bude v kateřinické klubovně, pak se přesuneme do ratibořské klubovny). Pro 13-ti leté a starší! Pozor !!! V ratibořské klubovně !!! S sebou - dobrou náladu, filmy, které chcete vudět (na DVD), něco dobrého k čaji.

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na <http://sestka.skauti.cz> (sekce ČASOPISY).